

‘सदस्याः’ यज्ञसदस्यवस्थिता बज्रविधाब्राह्मणाः कर्मोपदेष्टारः,
‘अभवन्’ । चतुर्विंशतिः ‘अर्द्धमासा’ द्वादशमासाश्चमसैर्होतारः
‘चमसाध्वर्यु’सज्जका ‘अभवन्’ ॥

(१०) अथ दशममाह । “अशंसद्रुह्यणस्तेजः । अच्चावाको-
ऽभवद्यज्ञः । चतमेषां प्रशास्तासीत् । यद्विश्वसृज आसत” इति ।
॥ ४ ॥ विश्वसृजां यत् ‘तेजः’ तद्ब्राह्मणाच्छंस्याख्यच्छत्विभूत्वा
ब्रह्मसम्बन्धिशास्त्राणि ‘अशंसत्’ । विश्वसृजां सम्बन्धि यत् ‘यज्ञः’,
तत् ‘अच्चावाकाख्यच्छत्विग्’ ‘आसीत्’ । विश्वसृजां सम्बन्धियदृ-
ताख्यं मानसं यथार्थचिन्तनं तदेषामृत्विजां प्रशास्ताख्य-
च्छत्विग् ‘आसीत्’ ॥

(११) अथैकादशमाह । “ऊर्ग्राजानमुदवहत् । ध्रुवगोपः
सहोऽभवत् । ओजोभ्यष्टौ द्वाब्णः । यद्विश्वसृज आसत” इति ।
या इयं ‘ऊर्ग’ विश्वसृजां सम्बन्धोरसः, सोऽयं ‘राजानमुदवहत्’
आमन्दीरूपेण सोममूर्द्धं धृतवान् । यदेषां ‘सहः’ बलं तत्
‘ध्रुवगोपनामकः’ भूत्वा ध्रुवाख्यग्रहस्य रक्षकः ‘अभवत्’ । ‘विश्व-
सृजः’ ‘यदोजः’ सामर्थ्यं ‘आसत’ सम्पादितवन्तः तत् ‘ओजः’
द्वाब्णस्तदाख्यच्छत्विग्भूत्वा अभिषवचेतूनां द्वाब्णस्तुतिमकरोत् ॥

(१२) अथ द्वादशमाह । “अपचितिः पोत्रीयामयजत् ।
नेष्ट्रीयामयजत्त्रिषिः । आग्नीध्रादिदुषी सत्यम् । अद्धा हैवा-
यजत्स्वयम्” इति । येयं विश्वसृजां ‘अपचितिः’ पूजा सेयं
पोत्राख्यच्छत्विग्भूत्वा पोतसम्बन्धिनीं याज्यां पठितवान् । या च
विश्वसृजां ‘त्रिषिः’ दीप्तिः, सेयं नेष्ट्राख्यच्छत्विग्भूत्वा नेष्टृस-